

БЕЛАРУСКАЯ КРЫНІЦА | BIEŁARUSKAJA KRYNICA

Palityčnaja, hramadzkaja i litaraturnaja hazeta.

Adras Redakcyi i Administracyi:
WILNIA, ZAWALNAJA 1—1 (Wilno, Zawalna 1—1).
Redakcyja adčyniena ad 9 hadz. ran. da 4-aj uwieč.

HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Košty wydawańnia pakrywajuć składki.
Składka u hod 4 zał., na paŭhoda — 2 zał.,
na 3 miesiacy — 1 zał.

За родную школу!

Заклік Бел. Нацыянальнага Камітэту ў Вільні.

Прэзыдыюм Беларускага Нацыянальнага Камітэту ў Вільні, на сваім паседжаньні дня 22.I.1936 г., разглядаўшы сучаснае народна-асьветнае палажэньне Беларусаў у граніцах Польскай дзяржавы, а так-жа прааналізаваўшы рэфэрат Куратара Віленскага Школьнага Вокругу аб народнай асьвеце ў нашым Краю, які быў прачытаны на сабраньні паслоў і сэнатараў у Вільні, а пасля дня 26.XI.1935 г. апублікаваны ў прэсе, — сьцьвярджае, што:

1) для больш як 2.500.000 Беларусаў у Польскай дзяржаве толькі 69 школаў, у якіх, як цьвердзіць Куратар, „узятая пад увагу беларуская мова,“ — гэта станоўча мала і гэтым патрэба народнай асьветы Беларускага народу ня вырашана;

2) цьверджаньне Школьнага Куратара аб недахопе ў Беларусаў народнай сьведамасьці а праз гэта і пажаданьня школы ў роднай мове не згаджаецца з фактамі: — Беларусы ад 1926 да 1930 г. падалі польскім школьным уладам дэклярацыяў больш як на 412 беларускіх школаў;

3) Беларусы заўсёды і цяпер адчуваюць патрэбу роднай школы і яе рознымі спосабамі дамагаюцца.

Дзеля вышэйсказанага, а так-жа бяручы пад увагу неабходнасьць навучаньня дзяцей у роднай мове, Прэзыдыюм Беларускага Нацыянальнага Камітэту гэтым заклікае беларускія арганізацыі і ўсё сьведамае беларускае грамадзянства ў сёлетнім 1936 годзе правесці школьны плебісцыт — арганізавана памагчы беларускім сялянам і работнікам падаць польскім школьным уладам дэклярацыі за беларускую школу.

ПРЭЗЫДЫЮМ БЕЛАРУСКАГА
НАЦЫЯНАЛЬНАГА КАМІТЭТУ: !

(—) Я. Пазьняк (—) Інж. Л. Дубейкаўскі (—) Мр. М. Шкелёнак
старшыня I віцэ-старшыня II віцэ-старшыня

(—) Інж. А. Клімовіч
скарбнік.

(—) Ул. Казлоўскі
сэкратар.

„Ludowy Front“ u Polščy

Адзіны біеларускі фронт і яго разбівальнікі.

Біеларускі адрадзэнскі рух у Zach. Біеларусі мае характар нацыянальна-сocyяльны. Біеларускае сiаланства, каторае становіць абсалютную боiшаць у нашым народзе, ня знае partyйнага падзелу — heta ў боiшацьci маiазіаміельныя і бiежзіаміельныя зiемляробы.

Nastroi hetaj біеларускаj масы репрезентуіуць біеларускія арханізациі абiаднаныя ў адзіны біеларускі фронт пад назовам — Біеларускі Нациіанальны Камітет.

Hety біеларускі народны фронт даволі сiльны і wyтрымаў — ўсiе даслiдашнiя атакi на jаho byлі бiазiсiльнымi. Treба skazać аднак, што атакi накіраваныя на разбіваўнiе hetаha адзінаha біеларускаha frontу ня byлі біеларускаha пачоджаўнiа і ўсiе jаны мiелі паçатак swoj ад дзiеjнікаў wаро-жых да біеларусаў.

Hety адзіны фронт арханізаваных Біеларусаў пад Полšчаj абiедныwaje

Z pramowy ministra ūnutranych spraŭ ab pałažeńni ū Polščy

Na pasledźańni sojmawaj budžetnej kamisii ministr ūnutranych spraŭ Račkiewič dnie 20 h. m. skazaŭ pramowu, z jakoj pradstaŭlajecca pałažeńnie blašpiečnaści ū Polščy hetak: Pałažeńnie blašpiečnaści wa ūsiej dziaŭstwie ū minułym hodzie pahoršyasia. Uzrasła ahulnaje prastupstwa. Uzrasła ū hetym čaśie tak-ža prastupstwa paważnaha charaktaru: dziaŭstwaŭnaj zdraŭdy, bandyckich napadaŭ, na-

padaŭ paasobnych.

Pamnożyliša tak-ža wypadki buntaŭ i supročstaŭleńniaŭ ūładzie. Uzrasła dziejaść nielehalnaja — kolportaż nielehalnych dukaŭ, adbywańnie nielehalnych sabrańniaŭ i lik masowych wystupleńniaŭ. Uzrasła tak-ža dziejaść arhanizacyjaŭ rewalucyjnych i terorystycznych, asabliva na ūschodnich „kresach“.

Polskaja zahraničnaja palityka

U sojmawaj Kamisii zahraničnych spraŭ ministr Bek 14 h. m. wystupiŭ z ekspozice ab polskaj zahraničnaj palitycy, jakaja pradstaŭlajecca hetak:

Polšč u italijanskaj wajnie nie začikaŭlena i ūtrymliwaje dobryja adnosiny z Italijaj, a tak-ža nie zajmaje stanowišča prociŭ Anhlii.

Polskaja palityka trymajecca paktu Lihi Narodaŭ datul, pakul bolšaść dziaŭstwaŭ prytrymliwajecca hetaha pak-

tu. Polšč nia moža pajści na aslableńnie Lihi Narodaŭ, jakaja žyjaŭlajecca centram mižnarodnaha supracuńnictwa.

Pašla zaklučenieŭ dahaworu ab nienapadańni z Sawietami, Polšč zaklučyŭšy dahawor z Niamiečcynej ukraplaje mir miž Zachadam i SSRR.

Litwa nie padtrymliwaje z Polščaj dobrasusiedzkich adnosinaŭ, a Čecha-slawacčyna praśleduje ū slabię palakoŭ

Liha Narodaŭ

U paniadzielaŭ 20 h. m. pačala-sia 90-taja sesija Rady Lihi Narodaŭ. Na hetaj sesii buduć razhladacca biahučyja sprawy apośnich padziejaŭ u mižnarodnym žyćci. Na paradku dnia, miž inšymi, staieć sprawa sawiecka-uruhwajskaha incydentu, sprawa Hdansku i sprawa italijanska abisynskaj wajny.

Hutarki i pratesty.

Z nahody adčynieńnia sesii Rady Lihi Narodaŭ u Ženewie, aprača hutarak aficyjalnych, adbywajucce tam clapler usiakija hutarki nie aficyjalnaja, matarjał da jakich žbirajecce adu-

siul. Hetym razam palityki ū Ženeŭskich restaranach buduć mieč što hawaryć i ab našych ziemiach, bo, jak dawiedwajemsia, Wilenski polski Pratestacyjny Kamitet, jaki kirawaŭ niedzielaŭniaŭ (19 h. m.) demonstracyjaj u našym Kraju, wysłaŭ polskemu ministru zahraničnych spraŭ pałk. Boku ū Ženewu telehramu, prosiacy hetak ministra, kab jon uziat pad uwahu hetuju sprawu i naležna joj pakirawaŭ. Telehramu podpisał: staršynia hienerał Mikałaj Osikowski, siabry: b. ministr Aleksander Meyštowič, Ad. Babianski i inž. Glatman.

Armija Lihi Narodaŭ. Pašla taho, jak Liha Narodaŭ akazałasja blaz-silnaj, kab zabaranieć wajnu Japonii proci Kitaju (Mandžurii) i Itelii proci Abisynii, znajšliśa prajektadaŭcy sarhanizawańnia mižnarodnaj armii, jakaja zaležyła b biespasredna ad Lihi Narodaŭ i wykonywale b jejnyja zahady. — Hetki prajekt padaje ū londynskim „Times“ (čas) lord Doze.

Sumnaja statystyka. Pawodle statystyčnych abličeńniaŭ biura Lihi Narodaŭ, u 1934 h. na celym świecie z hoładu i niedastatku pamiarło 2.400 000 asob, samahubstwam-ža z niedastatku sposabaŭ da žyćcia končyła 1.200.000 duš.

Z Abisynskaha frontu. Abisyni-ja zmušana baranić ad italijancaŭ na dwuch frontach: na poŭnačy i na paŭdni. Z pačatkam Nowaha Hodu Abisyncy ażywili swaju dziejaść na froncie paŭnočnym, adbirajučy nazad tyja abšary, z jakich spačatku wajny blaz boju adstupili, dy zdabywajučy wialikija zapasy zbroi i prawijantu. Italijancy pry hetym staraliśa wykarystać swaje aeraplany, ale zrabili he-ta nieŭpapaŭ, bo zamiest abisynskaha wojska, pačali absypać bombami pla-coŭki mižnarodnaha Cyrwonaha Kry-ža, čym u kancy sami sabie zaško-dzili.

Za apośni tydzień pačalośa ażyŭ-leńnie i na paŭdzionnym froncie, ale tut užo pierawažna z boku italijan-caŭ, jakim i ūdałosia tymčasam ad-sunuć abisyncaŭ u hory. Kamandzier abisyncaŭ na hetym froncie Ras De-sta zajaŭiŭ, što jon adsunušsia ū ho-ry tamu, što atrymaŭ nakaz ad negu-sa aščadžać siły i nia žwiazwacca ū boj ū adkryтым terenie wyhodnym dla italijancaŭ i niawyhodnym dla abi-syncaŭ.

Z WILNI.

Roznyja wiestki

Z POLŠČY

Pawodka administracyjnych štra-faŭ. Pawodle padličeńniaŭ Haloŭna-ha Statystyčnaha Biura za čas ad 1.X.1934 h. da 30.IX.1935 h. u cėlaj Polščy bylo nałożana 1.102.765 ad-ministracyjnych štrafaŭ. Na kožnych 10.000 nasiełnictwa prypadaje ū śia-rednim 329 štrafaŭ. U sud škirawana bylo 3.2 prec. usich spraŭ.

Uznoŭ štrajki ū promyśle. Apoś-nim časam u łodzkiŭ promyśle ūznoŭ pačaliśa štrajki. Pryčynaj štrajkaŭ jość pahroza astanoŭki niekatorych fabryk, a tak-ža namiečanaŭ abnižka rabetnickich zarabotkaŭ.

Z ZAHRAICY

Adstaŭka kabinetu Lawala ū Francyi. Pašla taho, jak čatry rady-kalnyja ministry kabinetu Lawala pa-daliśa ū adstaŭku, dnia 22 h. m. pa-daŭsia ū adstaŭku i cely kabinet. Dy-misyjanawanyja ministry wykonywajuc swaje abawiazki da času ūkompleta-wańnia kabinetu nowaha.

Śmierć anhielskaha karala Ju-rahana V. Unočy z 20 na 21 h. m. pamior anhielski karol Jury V. Nia-božčyk u minułym 1935 h. uračysta šwiatkawaŭ 25 uhodki swajho pana-wańnia. Karaleŭski tron Brytyjskaj Imperyi zaniaŭ najstarejšy syn nia-božčyka princ Uelski, pryjmajučy imia Edwarda 8-ha.

Kanfiskata. „Przegł. Wil.“ Nr. 1—2 skanfiskawany za dwa artykuły: „Recydywa“ i „Co dalej?“. Admini-stracyjnaja ūłady ū hetych artykułach uhledzili niepraŭdziwyja wiestki.

Пісьмы з вёскі

За родную газету.

Чэраўкі, каля Кабыльніка, Прыпадкова папала ў нашую вёску газэта „Беларуская Крыніца“, з якой даведваемся аб жыцьці Бела-русаў і аб галоўных падзеях у свеце. Зацікавіліся нашыя сяляне род-най газетай і некаторыя пастанаві-лі мець „Бел. Крыніцу“ заўсёды — паслалі ў рэдакцыю пісьмо і па-прасілі прысылаць газету.

У нас ёсьць польская школа, пры якой сарганізаваны г. зв. „зэспул тэатральны“. Гэты „зэспул“ ладзіць прадстаўленьні, веда-ма, польскія і выпісвае для нашай моладзі польскія газеты. Моладзь нашая лепш цікавіцца беларускімі газетамі, чымся польскімі. — Як па-явіцца ў вёску беларуская газэта або кніжка, дык зыходзяцца хлоп-цы ў адно мейсца і супольна чы-таюць.

Падаючы аб вышэйапісаным у рэдакцыю, просім паясьніць, як пісаць у газету весткі з нашай старонкі і як залажыць сваю, бе-ларускую бібліятэку.

Маладыя Беларусі.

АД РЭДАКЦЫІ: у газету пішэце аб праявах жыцьця грамадзкага, культурнага, народнага і агулам аб усім, што мае характар агульны, народны, палітычны. Выпішце з кнігарні кніжкі і будзе бібліятэка. Залажэце гурток Бел. Інстытуту Гасп. і Культуры і ладзіце свае, беларускія прадстаўленьні.

Дамаганьне беларускай газэты.

Пачапава, Наваградзкі пав. У 1934 г. у лютым я паслаў склад-ку на „Бел. Крыніцу“ 4 зл. і ат-рымаў прэмію з кніжак, за като-рыя я і ўся нашая моладзь дзя-куем выдавецтву „Бел. Крыніцы“. З пачатку году газэта „Б. Кр.“ пры-ходзіла да нас у вёску акуратна, пасля пачала прыходзіць неаку-ратна, а ў канцы і перастала. Хто тут вінават, ня ведама, пошта ці адміністрацыя? Дзеля гэтага зьвяр-таю ўвагу адміністрацыі, каб газету высылала акуратна і спраўджала, ці пошта даручае. Пры гэтым мушу ад-значыць, што гэнэя мая заўвага ня ёсьць маёй асабістай, але гэта просьба мясцовых людзей, якія за-цікаўленыя беларускай газетай — „Бел. Крыніцай“ і незалежніцкім кірункам. Гэтая газэта нясе ў на-шую вёску сьвятло, пачуцьцё на-роднае і дэмакратычнае прадажнікаў бе-ларускай справы, якія наступяюць на нашу моладзь.

Ятраўскі.

АД РЭДАКЦЫІ: Усім нашым чы-тачом газету высылаем акуратна.

IX. Зямля.

§ 22. Зямля і ўсе прыродныя багацьці на Беларусі, на падставе прыроднага права, зьяў-ляюцца ўласнасьцю Беларускага Народу.

§ 23. Валаданьне і карыстаньне зямлёй на Беларусі павінна быць апэрта на падставе пра-ва ўласнасьці (глядзі § 19).

§ 24. Прыватная зямельная ўласнасьць па-вінна быць урэгулявана так, каб ня шкодзіла агульна-грамадзкаму дабру (глядзі § 20).

§ 25. Вобак прыватных зямельных гаспа-дарак могуць існаваць і гаспадаркі калектыў-ныя, дзе гэтага хочуць людзі, а так-жа дзе гэ-тага вымагае агульна-грамадзкае дабро (гл. § 21).

§ 26. Найбольш адпаведнай формай пры-ватнай зямельнай гаспадаркі Б.Н.А. уважае гаспадарча-самавыстарчальныя хутары.

§ 27. Хутары павінны мець зямлі ня больш такой нормы, якой хапае на дастатнае выжыў-леньне і культурнае ўтрыманьне сялянскай сям'і.

§ 28. Беззямельныя і малазямельныя сяля-не зямлю атрымліваюць бяз выкупу.

§ 29. Разрахунак за зямлю з ўласнікамі праводзіць дзяржава.

§ 30. Арганізаваньне зямельных гаспада-рак, а так-жа азначаньне колькасьці зямлі і ва-рункаў яе атрымання праводзіцца адпаведнымі органамі, у паразумленьні з тымі, каторых гэта бязпасредна датыча.

§ 31. Б.Н.А. імкнецца да пашырэньня і па-вялічэньня зямельна-гаспадарскай культуры.

§ 32. Б.Н.А. за справядлівыя цэны на пра-дукты сялянскія і фабрычныя: проціў выкары-стываньня вёскі месцам і наадварот.

§ 33. Б.Н.А. проціў чужога асэдніцтва на беларускіх землях.

X. Справы работніцкія.

§ 34. Для работнікаў фабрычных Б.Н.А. бароніць:

a) васьмі-гадзінны дзень працы,
b) права страйку, як абарону ад вызыс-каў, і права праф-саюзаў,

c) калектыўныя ўмовы, дзеля забясьпе-чаньня лепшай аплаты,

d) забарону начной працы (вынятак там, дзе вымагаюць тэхнічныя варункі або грамадз-кія патрэбы),

e) забарону працы шкоднай здароўю жанчыны,

f) забарону працы дзетам у фабрыках, неадпаведную іх веку,

g) надзельны адпачынак.

§ 35. Б.Н.А. за праўную апеку над пра-цоўнымі на зямлі, у фабрыках і над хатнай службай адумысловым уставадаўствам.

§ 36. Б.Н.А. бароніць усе дасюлешнія со-цыяльныя і прафэсыянальныя здабычы работ-нікаў, а так-жа змагаецца за іх пашырэньне і далейшае разьвіцьцё.

XI. Адносіны між сяляństwам, работнікамі і інтэлігенцыяй.

§ 37. Б.Н.А. за салідарнасьць сялян, ра-ботнікаў і інтэлігенцыі і ўсіх працоўных.

§ 38. Б.Н.А. проціў дыктатуры работнікаў над сялянамі і наадварот.

§ 39. Б.Н.А. імкнецца да таго, каб не про-летарызаваліся грамадзян, але надзяляць іх ўла-снасьцю: сялянскіх работнікаў надзяляць зям-лёй, а фабрычных рабіць супольнікамі прад-прыемства. Б.Н.А. імкнецца да таго, каб і фаб-рычных работнікаў надзяляць зямлёй, дзе-б яны маглі мець прынамся гарод і пабудавалі сабе хату.

XII. Ахова здароў'я і грамадзкая апека.

§ 40. Б.Н.А. за грамадзкую ахову здароў'я грамадзян.

§ 41. Б.Н.А. за соцыяльную ахову над ін-валідамі і сіротамі.

XIII. Коопэрацыя.

§ 42. Б.Н.А. за пашырэньне спажывецкай, вытворчай, гандлёвай, крэдытнай і інш. коопэ-рацыі (коопэратыўныя крамы, малачарні, аля-ярні, льярні, пазычкова-ашчадніцкія касы, ко-опэратывы здароўя і г. д.) і за поўную свабо-ду ейнага разьвіцьця.

XIV. Падаткі.

§ 43. Мерай падаткаў павінен быць даход. Дзеля гэтага, хто больш мае даходу, той прагрэ-сыўна больш плаціць і падатку. Сяляне плацяць залежна ад колькасьці і катэгорыі зямлі, а га-раджане — ад сваёй маемасьці. Катэгорыю зямлі ўстанаўляюць сялянскія камісіі пры самаўрадах, а ацэнку маемасьці ў гарадох — такія-ж камісіі складзеныя з гараджан.

§ 44. Б.Н.А. проціў падаткаў пасрэдных (укосных) на прадукты першай патрэбы, як на соль, газу, цукар і інш.

§ 45. Б.Н.А. за адзіны падатак, гэта зна-ча за такі, які-б вызначаўся раз у год, з раз-лажэньнем на раты і з азначэньнем тэрміну.

§ 46. Даход патрэбны толькі на пражыць-цё павінен быць ад падаткаў зусім звольнены.

XV. Суд.

§ 47. Суд павінен быць незалежны ад па-літычных кірункаў і ад адміністрацыі.

§ 48. Ува ўсіх важнейшых крымінальных і палітычных справах прыгавары пастанаўляю-ца судамі прысяжных.

§ 49. Б.Н.А. проціў кары сьмерці.

XVI. Войска.

§ 50. Б.Н.А. змагаецца з палітыкай міліта-рызму і імкнецца да замены сталай арміі на-роднай міліцыяй.

Дамагайцеся газеты на пошце і калі пошта вінавата, пішыце ў Дырэкцыю Пошты скаргу. Кантроль даручэння газет з пошты хутэй належа да самога падпішчыка, як да адміністрацыі часопісу.

Вясковыя падзеі.

Лядкі, Стаўпецкага пав. Дабра няма ў нашай ваколіцы—надта многа йшчэ ёсць „дзікіх“ людзей. У нас ёсць „Пажарная Стража“ і гурток Бел. Інстытуту Гасп. і Культуры. Надовячы „Стража“ ладзіла польскае прадстаўленне—ставілі безсэнсавую сцэну „Вырозумялы Комісаж.“ На гэтае прадстаўленне зайшлі і некаторыя сябры Бел. Інстытуту Гасп. і Культуры. Пасля прадстаўлення пачалася бойка—„дзікуны“ напалі на сяброў гуртка Інстытуту, якія змушаныя былі бараніцца фізічнай сілай і абараніліся.

Другое здарэнне было гэтае: У нашай вёсцы адбыўся сход дэлегатаў перавыбарнага ўправы „Пажарнай Стражы.“ На сход прыбыў паведавы інструктар, які загадаў выключыць з „Пажарнай Стражы“ тых асоб, што належыць да гуртка Бел. Інстытуту Гасп. і Культуры. Такім чынам з нашай „Пажарнай Стражы“ выключаны і начальнік гэтай стражы, бо ён зьяўляецца так-жа сябрам Бел. Інстытуту Гасп. і Культуры.

Влад.

Народная сьведамасць шырыцца.

Стахоўцы, Постаўскага пав. У нашай вёсцы народная сьведамасць шырыцца. Прыходзіць 9 экзэмпляроў розных беларускіх газет у вёску, а моладзь і старэйшыя ахвотна іх чытаюць. Чытаюць нашыя людзі і беларускія кніжкі. Гэтак жывуць духоўным жыццём сьведамыя людзі. Нясьведамыя жывуць у цемнаце—нічога яны ня чытаюць і нічым, апроча дэнатуркі, ня цікавяцца.

Летась 8 верасня, як па ўсей Польшчы, былі выбары—галасаваньне ў нас адбылося ў Занарачы, за 3 варсты ад нашай вёскі. Сьведамыя беларусы ведалі, што нашых кандыдатаў у Сойм і Сэнат ня было, дык і галасаваць не хадзілі, хадзілі галасаваць нацыянальна насьведамыя сяляне і аддавалі свае галасы за расейца Піманава.

Нашыя сяляне крыху абмаскоўлены і па сваёй цемнаце некаторыя трымаюцца расейшчыны, якая ў нашай вёсцы ёсць сымбалам

цёмнацы. Сьвятлейшыя людзі—гэта нацыянальна сьведамыя беларусы.

Тут трэба адзначыць, што сымбаль цёмнацы ў нашай вёсцы знікае, людзі прасьвятаюцца і народна ўсьведамляюцца.

Ів. Хоц.

Ciarplac i hoład i choład.

Віоска Brančany, Bielastockaha pawietu. Brančany sływuć tut u wa ūsiej akolicy. Jany družny narod. Hrudźmi stać adzin za druhoha. Začapić hdzie brančanca, to za jaho ūsia wloska biarecca i tamu ad ich ciažka abaranicca. Zatoje, peŭna, i heta wloska nazwaŭsia Brančanami. U Brančanach bielaruskaja świedamaść nia duža wialikaja, ale bolšaja jana, čym napr. u Pamihachach. Brančany ūžo takuju bielaruskuju naturu majuć, što wialikich ceremonijaŭ jany z nikim nia robiuć. Prad nikim jany nie nadymajuć, jak teja prad waloŭ žabo. Jany duža naturalnyja bielarusy. Jak lepiej, jak lahčej, tak jany i haworać. Žywuć tut ludzi z pracy ruk. Ziamli ū ich pa zahončyku. Tak i siak paraskidanyja ū wloscy chatki. Druhija wloski z brančancaŭ padśmiejajuć, byccam jany duža prostyja ludzi. Tut u wajnu było maleńkaje zdareńnie. Biaz chleba haładawali ludzi. Niechta z Brančan na poli z jamy dastaŭ čužuju bulbu. Kradziež hena nia była ū toj čas kradziežaj, ale heta i siahoŭnia brančancam prypaminajuć.

Ahułam u Bielastockim kutočku ludzi i ich žyćcio pakazywajuć nam duža cikasymi. Na čaławiečka hładziš ty, a jon niespačeśnieŭki. Ale zakrانی ty jaho, to jon pabielarusku jak raźwiaziecca—jość čaho słuchać. Tutaka zaŭważajecca nadta jaskrawy pierachod z mowy bielaruskaj na polskuju i nadwarot taksema. Toj samy čaławiek hawora i pabielarusku i papolsku, ale ty wuchu swajmu nia wlieryš. Bo jak mianuje jon swaju mowu, to ty, mima woli, na jaho hlanieš, kab upeŭnicca, što heta čaławiek toj samy. Tut ludzi takija, što ū chacie jon jeść adnu bulbačku, a ludziak pakazywać, što jon jeść chleb. Umiejuć cierpieć tut ludzi i hoład i choład, ale maŭčać i ciarplac.

B.

Baranić swajo prawa treba.

Juchnawiec (kala Bielastoku) pierad kaladami byŭ u žalobie, pamior ich probaršč.

Heta čysta bielaruskaja parachwija. Jana z polskimi probarščami nia moža dawać sabie rady. Juchnawieckija parachwijaŭne wyreza sabie

i druhim kažuć: „Wot, kab nam probaršča, što ūmieje hawaryć pa naša-mul“ Ale ū Bielastockynie musić nia skora dačakacca nam bielaruskich probarščaŭ, bo, jak my čujem, tam dalej i to ad ludziej paadbiralі swaich probarščaŭ. U susiedztwie z nami ū Trychoŭcy raz byŭ bielaruski probaršč. My tudy chadzili hladzieć bielaruskich paradkaŭ u kaściele i nam jany padabalisto, my hena i ciapier pomnim.

Oj, jak bielarusam katalikom treba stojka baranić swajo prawu! Bo-ž i maładyja i staraja ksiandzy na Bielarusi nadta mocna kryūdźiac swaich bielaruskich awiečak. Jany psujuć bielaruskuju naturu i zabiwajuć u ich bielaruski duch. Hetak robicca nia tolki ū Juchnoŭcy, ale i šyrej pa Zachodniaj Bielarusi.

J.

Z našaj staronki.

Patřebičy, Świančanskaha paw. Kala nas žywuć pierawažna bielarusy, pa wiery ūsie kataliki. Apośnimi hadami žyćcio ū našaj staroncy wielmi pahoršyŭsia—haspadarčy kryzys mocna prycisnuŭ sialan.

Narodnaja bielaruskaja świedamaść siarod našych sialan pašyrajecca, asabliwa siarod moładzi, jakaja čytae bielaruskija hazety i knižki. Našaja moładź lādzieć bielaruskija pradaŭleŭnie—14 XI.1935 h. ū w. Dubnikach, pad kiraŭnictwam Edwarda Kareckaha, adyhrena było kamedyja „Ščaśliwy muž“. U wloscy Damucioch, Łyntupskaj wolaści, było anahdaj pradaŭleŭnie, na jakim adyhrena pabielarusku kamedyja „Mičalka“. Ludzi bielaruskimi pradaŭleŭniaŭ nadta cikawiacca.

Adnym słowam świedamaść narodnaja ū nas jość i heta ūžo ūsludy widać. Nam patrebnaja swaja, bielaruskaja arhanizacyja. U polskija arhanizacyi našaja moładź nia maje achwoty iści.

Dyk arhanizujmasia i praświačajmasia.

J. P.

Kulturnaja praca.

Aksiutawa, Brasłaŭskaha paw. Dzień 12 studzienia siol. u našaj wloscy byŭ niazwyčajny—u hety dzień našyja sialanie pačuŭ sa sceny rodnuju bielaruskuju mowu i pieśniu. U nas nia ma bielaruskaj arhanizacyi. Jość u nas polskaje „Koła Młodzieży Wiejskiej“. Hetaje „koła“ zładziła bielaruskaje pradaŭleŭnie. Zacikaŭleŭnie i radaść ludziej trudna apisać—na scenie pradaŭleŭlali kamedyju „Żbiantezany Saŭka“, a na zali byŭ ščyry śmiech da sloz. Nerodu było šmat—mnohija pryjeżdžali z dalo-

kich wiosak na bielaruskeje pradaŭleŭnie. Pradaŭleŭlali tak-ža i patryja-tyčnuju scenu „Pieršyja lastaŭki“.

Treba wiedać, što henaŭ pradaŭleŭnie lādziła moładź, što nale-żyć da „Koła młodzieży wiejskiej“—aficyjalna polskaj arhanizacyi. Našaja moładź i ū čużych arhanizacyjach narodna ūświedamlajecca i pačynaŭ pracawać dla dobra bielaruskaj sprawy. Za hetkija pastupki aksiutaŭskaj moładzi sława!

Lawon Žaiejka.

Naša pošta

Učasniki. Dziakujem za wiestku—karystajam.

Raslan cu. Atrymali, pieradali staršyni BIHiK. Karystajam.

K. S—č. Drukujem, dziakujem, pišycie ab rabotnickich sprawach čaściej.

Ladki. Korespondencyju atrymali, dziakujem, nadrukujem u nastupnym numary, pišycie čaściej.

Zarecki. Pišmo atrymali, skarystajam; praz hazetu padadziom paradu.

Patřebič. Atrymali, dziakujem, skarystajam, premiju wyšlem, pišycie čaściej.

I. K. z Machałaŭ. Pryhožaŭe Wašaje pišmo atrymali, biblijaŭsku sastawim i pawiadomim Was ab koście pierasyłki.

Prysutny. Ab dziejności hurtka atrymali, skarystajam.

J. P. Dziakujem, skarystajam, pišycie čaściej.

Lawon Žaiejka. Atrymali, drukujem, pišycie, niezabywajcie nas.

Jotraŭski. Pišmo Wašaje drukujem, pišycie ab žyćci ahułam u Wašaj wakolicy.

UWAHA! UWAHA!

Uniadzielu 26 studnia siol. u zal Biel. Instytutu Haspadarki i Kultury pry Zawalnej wul. Nr. 1—1 Staršynia Instytutu Ks. W. HADLEŬSKI pračytaŭe publičnuju lekcyju na temu

„Pačatki historyi Bielarusi“.

Pašla lekcyi charawija śpiewy bielaruskich narodnych i kaladnich pieśniaŭ i deklamacyi. Pačatak roŭna a hadz. 17-aj. Uchod wolny i biaspłatny

Urad Wilenskaha Addzielu BIHiK

KATALOG bielaruskich knižak na žadaŭnie wysyłajecca DARMA.

Adrasawać: Bielaruskaja Kniharnia „PAHONIA“ Wilnia, Zawalnaja 1—1.

Dr. Stanisław Hryniewicz

Aświeta

(Ab Narodnym Uniwersytecie i inšych sposabach aświetnaje pracy).

11. Arhanizacyi moładzi.

Zaležna ad charakteru arhanizacyi budziem bačyć taki ci inšy sposab i sproby realizawać prablemy aświety. Najčaściej ramy arhanizacyi dawoli šyrokija, tak što nahladajućca ū ich imknieńnie pa mieri mahčymaści abchapić ūsie haliny žyćcia. Inšyja adnak majuć na ūwiecie wyklučna adnustaranu žyćcia, prykladam wyklučna spartyŭnyja arhanizacyi, abo majućca naŭwiecie tolki krajaŭnaŭstwa ci daśledywaŭnie historyi ci jašče niešta inšaje.

U bielaruskich umowach pad Polščeju, jak heta nia dziŭna, dahetul nia majem my swaje arhanizacyi moładzi. Ale! Sapraŭdy niwodnaŭe arhanizacyi! Na terytorij bielaruskaj majem zatoje šmat arhanizacyjaŭ moładzi, da jakich naležać dzieŭčaty i chłapcy bielarusy, adnak heta arhanizacyi čužyja. Jany nia ūmieŭi zakranuć nutra, duży swaich siabroŭ. I nia ma čaho dziwicca, inakš jano było i nie mahčyma.

A jakija wialikija i bahatyja mahčymaści pierad pracaju ū arhanizacyjach moładzi. Wielmi časta wladuć jany čytalni, kursy hramaty, bibliateki, ahułam akcyju aświetnuju ū najšyrejšym sensie hetaha słowa.

Sprawa henaŭ nastolki balučaŭa i wažnaja, što jaje treba ū nas zaŭsiody trymać na paradku dnja.

Chaj skaz „moładź—našaja budučyna“ i padobnyja jamu hučać mo' krychu adnastajna, praŭda ū ich ūsio-ž wialikaja. Razumiejem i wiedajem, što šlach žyćciowy adzinki—heta pračiažnaja linija, jakaja moža padymacca ci spuskacca stromka z horki, zaŭsiody adnak trywaje biez pierarywu da samaha kanca, da śmierci čaławieka. Dyk treba ūzhadowywać charakter adzinki zmałku. Charakter

uzhadowywujaecca ū słamji, škole, u sužyćci z rawieśnikami, supracownikami chatniami, i niachatniami, a značycca wiaskowymi susiedziami u swajoj hminie, carkwie, kaściele i h. Uzhadowaŭnie takaje realizujecca na ūloŭni swajej arhanizacyi. Na štodzień dyk my i nia bačym tych wializarnych sledamkaŭ, jakija pakidaje pa sabie arhanizacyja. Tolki nie zabywajma, što kab acanić wyšinju hary, ci charastwo cudoŭnaŭe architektury ci nikatorych radoŭ malarstwa—treba mieć perspektyw, treba krychu adstupicca i pahladzieć zдалok. Što moža kazać ab bitwie učasnik jaje? Jon bačyŭ malusieńkuju tolki z jaje častku i wybražaje z hetaha ab cełasći. Hetak i z pracaju nacyjanalnej u z pracaju arhanizacyjnaju ū mienšym ci zusim maleńkim maštabie. Ci z efektu postupu i zdabyčau bielaruskich, skažam u parfienaušskaj ci inšaj wolaści, možna asudzić, što зроблена ahułam dzieła bielaruskaje sprawy? Jasna, što nie!..

Dyk arhanizacyja daje šmatlikija karyści. Pakażam tolki na adno. U swajoj arhanizacyi možna padtrymać charakter, nie dapaścić da demoralizacyi, zahartawać, baranić ad tych razjadajučych dziejaŭniaŭ, ab jakich čujem my siaŭnia na našaj wloscy. Što čaławiek słaby, wiedajem my dobra. Wielmi časta treba jaho paddziaržać, jon potym addužaje a siaŭnia woš treba jamu pamahčy, kali jon jošče nadta kwoły.

Arhanizacyja prywučaŭe canić hramadzkuju, publičnuju apiniju, šukajućy pry hetym u joj hlybiejšych, wažniejšych staron. Arhanizacyja ūzhadowywaŭe hramadzkaŭe sumleŭnie.

Nia dumaju tutaka pišać ab usich staranach pracy arhanizacyjaŭ moładzi. Chacieŭ-by tolki padčyrknuć z naciskam, što adsuŭniać ich u Zachodniaj Bielarusi—heta žywaja i balučaja rana, jakaje pakinuć biazdziejna my nia možam.

Z pytaŭniem arhanizacyjaŭ moładzi stulna zlučana fizyčnaje ūzhadowaŭnie narodu. Siaŭniašni spartowy „uzdojm“ zakranuć uwieś świet. Da

bielaruskaje wioski dachodzić tolki słaboje recha ab roznych dužaŭniech, dahonkach i h. d. Henyja konkursy žyaułajecca tolki adnoju starenoju sportu i nie ab takim sporcie treba nam rupicca. Sport tady tolki budzie karyсны, kali budzie masawym, kali zhurtuje kola słabie wialikija masy ludziej, jak dziejnych učasnikau. Tolki hetki sport karyсны, zdarowy. Jon zakraplaje hramadzkija instynktv ludziej.

Praca nad sportam najbołš patrebnaja i najbujniej raźwuwajecca siarod moładzi. Moładź zrazumieŭšy i naležna acaniŭšy značeŭnie sportu padtrymaŭe jahony razwoj budučy sama ūžo ū śpiełym wieku. Dyk pačynać hetkuju pracu možnatolki z moładździu i šyroka jaje razhortuwajućy.

Dasiulešnija sproby bielaruskija ū henaŭ halinie nie pakinuli wialikšych sledamkaŭ. Jość ci była prynamsia na bielaruskaj emihracyi arhanizacyja „Sokala“, tolki nažal niejaka dahetul nia pryščapilaŭ henaŭa pryhožaŭa ideja na wloscy. Byli sproby naładzić pracu ū formie skaŭtingu („hajsaki“) pawodle prapazycyji hram. Kežloŭskaha). Jakt los henyh sprobaŭ, nia wiedaju.

Sučasny kryzys nia tolki ekanamičny, a šmat za jaho wažniejšy—kryzys kulturny paklikaje na paradak dnja formy žyćcia masawaha, byccam tolki ū masie možna znaŭści adkaz i apraŭdaŭnie ūsiaho, ab čym čaławiek latucić i da čaho imkniecca. Pryklady swajerodnaŭe „masawaści“ nahladajem i ū balšawikoŭ u Rasiei i ū fašystach u Italii i ū hitleroušskaj Niamieččynie. I nahladajućy za razwojem pamianionych formaŭ u roznych nerodaŭ, chacie i bačym kult adzinak, adnak žyćcio trymajecca tam na arhanizacyjach najšyrejšych, jakija imknucca zachapić u sferu swajho dziejaŭnia na t małoje dzicia.

Jość u hetym wialikaja nawuka i nam nia tre' zabywacca wučycca z faktaŭ, jakija nam nakidywaŭe historyja. Budawać ad nizoŭ jaknajšyrej i pačynać ad moładzi. Moładź maje cikaweŭnie šmatlikija i ūniwersalnyja, dyk i arhanizacyi i dzieła moładzi chaj buduć hetkimi ūniwersalnymi.